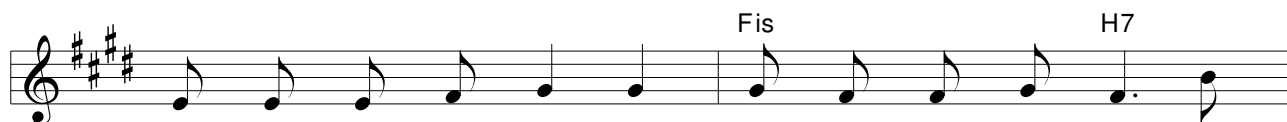

Świat nie jest domem mym

1. Świat nie jest do - mem mym, jam tu prze - chod - niem jest. Me
 2. Już ty - lu blis - kich mych na dru - gi prze - szło brzeg. Cze -
 3. W chwa - leb - nym kra - ju tym bę - dzie - my wiecz - nie żyć. Z ży -

1. skar - by w nie - bie są, nie w tej do - li - nie łez. Do
 2. ka - ją na mnie tam, gdy ziem - ski sko - czę bieg. Już
 3. wo - ta drze - wa jeść, ze źró - deł ży - cia pić. Tam

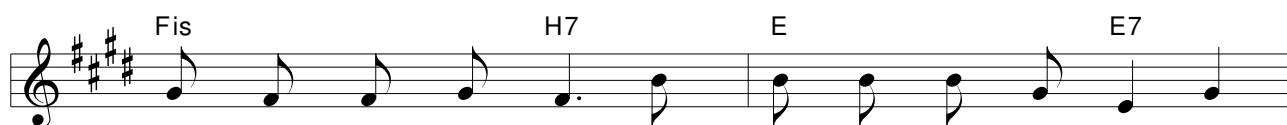
1. sie - bie, tam, do gwiazd, a - nie - li wa - bią mnie,
 2. u - chy - li - li drzwi, wo - ła - ją tak - że mnie, chciał - bym
 3. u - wiel - bie - nia pieś z ust wszys - tkich wznie - sie się,

stąd wyr - wać się, ob - cym tu - taj czu - ję się. O

Pa - nie, wiesz, ten świat jest ob - cy mi. Gdzież pój - dę jeś - li Ty prze -

de mną zam - kniesz drzwi? Świat nie jest do - mem mym, blask

nie - ba wa - bi mnie, chciałbym stąd wyr - wać się, ob - cym tu - taj czu - ję się.